

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217010260
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Tomašková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8217010260.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Zdenkou Tomaškovou v trestnej veci proti obžalovanému F. F., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b/, Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18.09.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

F. F. T. E. M. P., Z.. XX.XX.XXXX V. O., K. B. O., R.. E. XXXX/XX, K. Č. A. Č.. XXX, K. - Č.

sa uznáva vinným, že

v dobe od 01.04.2015 až do 30.09.2020 v Humennom a inde ako otec maloletej E. Q.A., Z.. XX.XX.XXXX zverenej do osobnej starostlivosti matky T. Q., Z.T.. XX.XX.XXXX, K. B. I., R.. O. Č.. XX, okr. Bardejov pravidelne neprispieval na jej výživu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1P/70/2014 zo dňa 24.03.2015, právoplatným dňa 06.05.2015 zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 40,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa s tým, že od 01.04.2015 do dnešného dňa sa matke vypláca náhradné výživné Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, čím takto za vyššie uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu vo výške 2.551,62 €,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania

čím spáchal

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b/ Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. e/ Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 2.551,62 € matke dieťaťa T. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. I., O. XX.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na obžalovaného F. F. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/, c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v dobe od 01.04.2015 až do 30.09.2020 v Humennom a inde ako otec maloletej E. Q., Z.. XX.XX.XXXX zverenej do osobnej starostlivosti matky T. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. I., R.. O. Č.. XX, okr. Bardejov pravidelne neprispieval na jej výživu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1P/70/2014 zo dňa 24.03.2015, právoplatným dňa 06.05.2015 zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 40,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa s tým, že od 01.04.2015 do dnešného dňa sa matke vypláca náhradné výživné Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, čím takto za vyššie uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu vo výške 2.551,62 €.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného F. F., ktorému predvolanie na pojednávanie a obžaloba boli riadne a včas doručené, svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného F. F. z prípravného konania, výsluchom svedkyne T. Q., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný F. F. v prípravnom konaní využil svoje zákonné právo a odmietol k veci vypovedať.

Svedkyňa T. Q. uviedla, že s obžalovaným žili ako druh a družka od jej osemnástich rokov až do roku 2011 alebo 2012 a majú spolu 3 maloleté deti, ale vo vzťahu k mal. Natálii a Samuelovi ešte nie je určené otcovstvo. Návrh na určenie otcovstva podala, ale doposiaľ o ňom rozhodnuté nebolo.

Uviedla, že obžalovaný sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody niekedy v roku 2012 alebo 2013 a po jeho prepustení spolu žili asi 4 mesiace, keď odišiel do Čiech, pričom stále sľúbil, že sa k ním vráti, že ich vezme do Čiech, ale už sa nevrátil. Uviedla, že v letných mesiacoch sa s ňou telefonicky skontaktoval a sľúbil jej, že zaplatí dlžné výživné, ale neurobil tak.

Svedkyňa tiež uviedla, že obžalovaný v čase, kedy bol vo výkone trestu jej zaplatil výživné vo výške 4,- € a výživné zaplatil ešte niekedy v mesiaci júl 2018 vo výške asi 16,- €, žiadne iné výživné nezaplatil a vyživovaciu povinnosť si neplní ani žiadnym iným spôsobom, nakoľko s dcérou sa vôbec nekontaktuje a nespomenie si na ňu ani keď má sviatok.

Dcéra Liana je žiačkou 3.ročníka ZŠ v I., má zdravotné problémy, ktoré vyžadujú opakované návštevy lekárov. Navštevuje tanečný krúžok, kde jej hradí náklady v súvislosti s vystúpeniami, kupuje jej školské pomôcky.

Svedkyňa tiež uviedla, že v súčasnej dobe žije s priateľom, s ktorým má jedno dieťa, v dome pri svojich rodičoch, ktorým mesačne prispieva podľa svojich možností, keďže je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške asi 210,- € a prídavky na deti. Jej priateľ je riadne zamestnaný, jeho príjem je 400,- -500,- €.

Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či jej sumy výživného zo strany obžalovaného aj boli vyplatené tak, ako to obžalovaný uvádza.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1P/70/2014 zo dňa 24.03.2015 bola maloletá E. Q., Z.. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti jej matky T. Q. a otec F. F. bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 40,- € mesačne počnúc dňom 01.09.2014, vždy do 15.tého dňa príslušného mesiaca

vopred a dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2014 do 24.03.2014 vo výške 280,- € bol zaviazaný splatiť matke v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2015 a vykonateľným sa stal dňa 07.04.2015 ohľadne bežného výživného a dňa 07.07.2015 ohľadne dlžného výživného.

Vek maloletej Liany a skutočnosť, že obžalovaný F. F. je jej otcom sú preukázané rodným listom maloletej.

Podľa potvrdenia o návšteve, mal. E. Q. je v školskom roku 2016/217 žiačkou 1.ročníka Spojenej školy v Zborove.

Podľa oznámenia Úradu práce v Humennom, obžalovaný F. F. ku dňu podania správy (03.11.2015) nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k nej a nepoberá ani žiadne štátne sociálne dávky. Podľa ďalšej správy Úradu práce v Humennom, obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol v evidencii v období od 17.04.2013 do 09.06.2013 a v období od 10.06.2013 do 05.08.2013 si plnil povinnosti uchádzača o zamestnanie na Úrade práce v Bardejove. Dňa 06.08.2013 bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený pre nespoluprácu.

Úrad práce v Bardejove listom zo dňa 03.04.2017 oznámil, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na tomto úrade, pretože dňom 06.08.2013 bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu. Počas doby evidencie nepoberal dávku v hmotnej núdzi a ani príspevky k nej. Za obžalovaného je Úradom práce vyplácané náhradné výživné.

Podľa oznámenia Úradu práce Bardejov, T. Q. nepoberá dávku v hmotnej núdzi, poberala rodičovský príspevok a prídavky na deti Lianu, Natáliu a Samuela. Dôkazom tohto tvrdenia je potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa v roku 2015 a poberaní rodičovského príspevku v roku 2015.

Podľa ďalšieho oznámenia Úradu práce Bardejov, T. Q. je počnúc dňom 01.09.2016 poberateľkou náhradného výživného vo výške 40,- € mesačne a je tiež poberateľkou prídavku na dieťa.

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Bardejov zo dňa 17.10.2016 č. BJ1/OHNNVaŠSD/SOC/2016/47701-005, maloletá E. Q., Z.. XX.XX.XXXX má nárok na náhradné výživné vo výške 40,- € mesačne počnúc dňom 01.09.2016, ktoré sa vypláca žiadateľke T.W. Q..

Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne Humenné, obžalovaný F. F. v období od 01.04.2015 do dňa podania správa 10.11.2015, nebol vedený v registri poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnom poisťovňou a nie je ani poberateľom dôchodku. V uvedenom období nepoberal dávky v nezamestnanosti, nemocenské dávky a ani úrazové dávky.

Podľa oznámenia Okresného úradu Humenné zo dňa 04.04.2017, obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti v k.ú. Humenné.

Podľa prehľadu platenia výživného vypracovaného vyšetrovateľkou, obžalovaný v dobe od 01.09.2014 do 05.05.2017 na výživnom nič nezaplatil, dňa 24.02.2017 nastúpil výkon trestu odňatia slobody, vyživovaciu povinnosť na mal. Lianu nenahlásil.

Podľa listinných dôkazov predložených obžalovaným, obžalovaný zaplatil dňa 04.09.2018 výživné vo výške 32,24 €, dňa 03.07.2018 vo výške 17,97 €, dňa 28.07.2017 vo výške 24,- €, dňa 11.05.2015 vo výške 7,- €.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 04.12.2018, ktorým uznal obžalovaného F. F. vinným zo spáchania žalovaného skutku a zato mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a pre jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odvolanie obžalovaný F. F., ktorý v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v dobe výsluchu bol v zlom psychickom stave, že jeho bývalá manželka je voči nemu zaujatá a ani nevie povedať, akú sumu peňazí jej vyplatil ako výživné. V tom čase predal svoju chatrč a peniaze z predaja jej dal ako výživné a odišiel do ČR.

Odvolací súd uznesením sp. zn. 7To/9/2019 zo dňa 16.04.2019 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátilo súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia odvolací súd ustálil výšku dlžného výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 1.958,79 € , nie na sumu 1.918,79 €, ako ju uviedol súd prvého stupňa, ale z dôvodu , že odvolanie bolo podané iba zo strany obžalovaného, nie je možné túto sumu upraviť v neprospech obžalovaného . Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa vec znova prejednať, ustáliť výšku dlžného výživného, vysporiadať sa so skutočnosťou, že úrad práce uhradil matke dieťaťa náhradné výživné, vysporiadať sa s tým, či sa skutok má týkať aj dlžného výživného, ako aj vykonať dokazovanie ohľadne tvrdení uvádzaných obžalovaným týkajúcich sa predaja jeho chatrče a v tejto súvislosti opätovne vypočítať matku dieťaťa. Tiež uložil súdu prvého stupňa vysporiadať sa s právnou kvalifikáciou skutku, zvážiť, ktoré okolnosti obžalovanému pričítať a na ktoré okolnosti prihliadať v jeho neprospech tak, aby nedošlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti. Odvolací súd nariadil vykonať aj dokazovanie a vysporiadať sa s tým, že obžalovaný bol po dobu asi 7 mesiacov vo výkone trestu, kde nepracoval, nemal žiaden príjem a teda z akých dôvodov nebol v tomto období zaradený do práce a či vôbec výživné platiť mohol.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením sa s vyššie uvedeným uznesením odvolacieho súdu, opätovným výsluchom svedkyne T. Q.A., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu a zistil tieto skutočnosti.

Obžalovaný F. F. sa ani po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu na hlavné pojednávanie nedostavil, v prípravnom konaní odmietol k veci vypovedať a s ospravedlnením účasti na hlavnom pojednávaní predložil súdu doklady o zaplatení výživného vo výške 88,28 €.

Svedkyňa T. Q. pri opätovnom výsluchu uviedla, že na svojej predchádzajúcej výpovedi trvá a k skutočnostiam uvádzaným obžalovaným v podanom odvolaní uviedla, že s obžalovaným žili v spoločnej domácnosti od jej osemnástich rokov až do roku 2014 alebo 2015, kedy sa obžalovaný zo spoločnej domácnosti odsťahoval a od doby odsťahovania si neplní vyživovaciu povinnosť, a to aj napriek tomu, že mu bola určená rozhodnutím súdu. Uviedla, že obžalovaný za celú dobu, čo sa odsťahoval zaslal 17,- € , čo mal byť darček k narodeninám dcéry Liany a ďalších 30,- € jej zaslal pre dcéru Natáliu, ku ktorej ešte nie je určené otcovstvo. Peniaze boli určené na cestu do Bratislavy, kde s dcérou bola na lekárskom vyšetrení a v dobe výkonu trestu obžalovaného jej boli poslané 4,- €, čo dokladovala na Úrade práce, ktorý jej od roku 2016 vypláca náhradné výživné. Svedkyňa tiež uviedla, že ona je riadne zamestnaná, s výchovu a výživou jej pomáha jej matka a jej sestra, pretože v opačnom prípade by to nezvládla.

Svedkyňa k tvrdeniam obžalovaného ohľadne predaja chatrče uviedla, že k predaju došlo v dobe, kedy žili s obžalovaným v spoločnej domácnosti a peniaze, ktoré predajom chatrče dostal použili vo svojej domácnosti. Ako uviedla, k predaju chatrče došlo ešte niekedy v roku 2010. Tiež uviedla, že obžalovaný nezaplatil ani dlh na výživnom, ktorý mal zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Svedkyňa uviedla, že obžalovaný ani s deťmi a ani s ňou nie je v žiadnom kontakte, žije v ČR, kde podľa jej vedomosti má ďalšie maloleté 3 deti. Uviedla, že s obžalovaným má ešte ďalšie dve deti, ku ktorým síce otcovstvo bolo určené, ale rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, pretože obžalovaný sa voči nemu odvolal. Tiež uviedla, že deti sú telesne postihnuté, mal. Liana trpí 99% hluchotou, čo si vyžaduje zvýšené náklady na nákup zdravotníckych pomôcok.

Podľa oznámenia Úradu práce Humenné, obžalovaný F. F. nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol v evidencii v dobe od 17.04.2013 do 05.08.2013, kedy bol pre nespoluprácu z evidencie vyradený. V sledovanom období nepoberal dávku v hmotnej núdzi a ani príspevky k nej. Okrem resocializačného príspevku vo výške 71,- €, ktorý mu bol vyplatený po prepustení z výkonu trestu, žiadne iné dávky mu vyplácané neboli. Matke dieťaťa Andrey Sivákovej je od 01.09.2016 vyplácané náhradné výživné.

Podľa oznámenia ÚVV Košice, obžalovaný F. F. nastúpil výkon trestu dňa 24.02.2017, počas výkonu trestu pracovne zaradený nebol, vyživovaciu povinnosť na mal. Lianu nenahlásil.

Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne Humenné, obžalovaný bol naposledy v registri poistencov vedenou Sociálnou poisťovňou ako zamestnanec v pracovnom pomere v dobe od 24.08.2011 do 31.10.2018.

Takto doplneným dokazovaním mal teda súd za preukázané tieto skutočnosti.

Obžalovaný F. F. sa nezúčastnil ani jedného z nariadených hlavných pojednávaní, svoju neúčast' vždy ospravedlnil a žiadal o vykonanie hlavných pojednávaní v jeho neprítomnosti. Ako už bolo vyššie konštatované v prípravnom konaní využil svoje zákonné právo a odmietol k veci vypovedať, následne zaslal súdu dôkazy preukazujúce zaplatenie výživného v celkovej sume 88,38 €.

Vina obžalovaného je preukázaná predovšetkým výpoveďou svedkyne - matky dieťaťa T. Q., ktorá svedkyňa potvrdila, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť na maloletú Lianu neplní ani finančne a ani v naturálnej forme, s dieťaťom sa nestýka, ba s ním nie je ani v žiadnom kontakte, nespomenie si ani , keď má dieťa sviatok, a to odo doby, čo sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval. Maloletá má zdravotné problémy, platí jej tanečný krúžok , výdavky má aj v súvislosti s kúpou školských pomôcok. S obžalovaným má ešte ďalšie dve deti, ale zatiaľ nebolo vo vzťahu k ním určené otcovstvo. Svedkyňa uviedla, že aj keď obžalovaný tvrdí, že si vyživovaciu povinnosť splnil tým, že jej dal výťažok z predaja jeho chatrče, toto tvrdenie obžalovaného nie je pravdivé, pretože k predaju chatrče došlo v dobe, kedy žili v spoločnej domácnosti a peniaze aj spoločne použili v domácnosti. Svedkyňa tiež uviedla, že požiadala o vyplácanie náhradného výživného, ktoré jej po celú dobu platí Úrad práce. K zaplateniu sumy 88,38 € zo strany obžalovaného sa svedkyňa vyjadriť nevedela, ale ako uviedla, ak by jej s výchovu a výživou nevypomáhala jej matka a jej sestra, výchovu a výživu svojich detí by sama nezvládla .

Vina obžalovaného je preukázaná aj listinnými dôkazmi spisu, a to rodným listom mal. E., Z.. XX.XX.XXXX, ktorým dôkazom je preukázaný nielen vek maloletej, ale aj skutočnosť, že obžalovaný je jej otcom a teda je povinný prispievať na jej výživu. To, že vyživovacia povinnosť trvá, je preukázané nielen rodným listom dieťaťa, ale aj potvrdením o návšteve školy.

Výška vyživovacej povinnosti je preukázaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1P/70/2014 zo dňa 24.03.2015, ktorým bolo okrem iného rozhodnuté o povinnosti obžalovaného prispievať na výživu mal. Liany sumou vo výške 40,- € mesačne počnúc dňom 01.09.2014, vždy do 15. tého dňa príslušného mesiaca vopred a o jeho povinnosti zaplatiť dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2014 do 24.03.2014 vo výške 280,- € v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2015 .

Vina obžalovaného je preukázaná aj ďalšími listinnými dôkazmi, a to oznámeniami Úradu práce Humenné a Bardejov, podľa ktorých obžalovaný nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a ani príspevkov k nej, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je poberateľom sociálnych dávok a nie je vedený ani v registri Sociálnej poisťovne.

Skutočnosť, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplní je preukázaná aj rozhodnutím Úradu práce o vyplácaní náhradného výživného na mal. Lianu.

Na základe uvedeného, a to hlavne výpoveďou svedkyne T. Q. a vyššie uvedenými listinnými dôkazmi spisu mal teda súd za preukázané, že obžalovaný F. F. tým, že v dobe v dobe od 01.04.2015 až do 30.09.2020 v Humennom a inde ako otec maloletej E. Q., Z.. XX.XX.XXXX zverenej do osobnej starostlivosti matky T. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. I., R.. O. Č.. XX, okr. Bardejov pravidelne neprispieval na jej výživu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1P/70/2014 zo dňa 24.03.2015, právoplatným dňa 06.05.2015 zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 40,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa s tým, že od 01.04.2015 do dnešného dňa sa matke vypláca náhradné výživné Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, čím takto za vyššie uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu vo výške 2.551,62 €, čím takto svojím konaním naplnil znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b / Trestného zákona, zo spáchania ktorého ho súd uznal vinným.

Súd upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že zo skutku bolo vypustené neplnenie si vyživovacej povinnosti týkajúcej sa zaplatenia dlžného výživného za obdobie od 01.09.2014 do 24.03.2015 vo výške 280,-

€, keďže súd obžalovaného uznal vinným za neplnenie si vyživovacej povinnosti až za obdobie od 01.04.2015 a tiež súd upravil právnu kvalifikáciu skutku vypustením písm. c/ k § 207 ods.3 Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaného odsudzoval za skutok, pre ktorý nebol v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený a ani za takýto skutok v uvedenej lehote z výkonu trestu odňatia slobody prepustený, keďže posledné odsúdenie za prečin podľa § 207 Trestného zákona bolo odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/38/2013 zo dňa 02.12.2015 a z výkonu tohto trestu bol prepustený dňa 13.09.2017, čo mal súd za preukázané z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Humenné.

Obžalovaný F. F. sa v mieste trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava, nemá záznam v evidencii priestupkov a podľa odpisu z registra trestov doposiaľ bol 11x súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/38/2013 zo dňa 02.12.2015 pre prečin podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b/ Trestného zákona a iné k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 13.09.2017 a bola mu určená skúšobná doba 24 mesiacov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z okolností uvedených v § 34 ods.4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadáčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade obžalovaný nedbanlivostným konaním narušil záujem spoločnosti spočívajúci v zabezpečení nároku na výživu založeného na ustanoveniach zákona o rodine.

Súd u obžalovaného nemal za preukázané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, naopak, za preukázané mal priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, t.j. že v minulosti už bol za trestné činy odsúdený a tak mu súd za jeho protiprávne konanie s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, jeho výkon mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov s probačným dohľadom a súčasne mu uložil povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť matke dieťaťa dlžné výživné vo výške 2551,62 € .

Súd má zato, že uložený trest v tejto výmere postačí pre nápravu a prevýchovu obžalovaného a že sa ním dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods.1 Trestného zákona, pretože doposiaľ ukladané tresty na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby svoj účel nesplnili a súčasne trest odňatia slobody s jeho podmiennečným odkladom umožní obžalovanému dodatočné splnenie si vyživovacej povinnosti vo vzťahu k mal. dieťaťu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť aj proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu v prospech obžalovaného aj proti jeho vôli podať zákonný zástupca obžalovaného a jeho obhajca, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Odvolanie môže podať aj štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať aj poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať aj zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.